

Nepotřiwosć, Sidženje a druhe Nepoczińki, kotrež su lute wulke a žadlawe Rjechi, kotrež schudžom s Mozu pschiberaju, tak so ton žyly Sswjet so wot nich merwi a hibe. Tola nejšu tajke Rjechi hiščeže niczo pschecziwo temu žadlawemu Szapenju Božeho Sstowa, kotrež so tak husto a czasto stane, so so wo-
prawdži Sakoninstwo, Kranenje, Mandželstwa Samanje a Kurwenje tak husto nestane. Haj wone bychy derje schitke wobukach wo-
stane, dy bychmy my Bože Sstowo lubowa-
li a radži wuknyli.

Alle o teje Žakosze, so my s honicž dyrbi-
my, so sweczeho kojzdy, nech je swošofeho
aby niskeho Shtanta, to lube Bože Ssto-
wo sa jara šnadnu Wjez ma, a so teho ša-
meho smolom grawuje, kajž we Żyrkwi pschi
Prjedowanju widzićž mozesch, so jedyn tam
a drubi šem wokolo so lada, a so jich bes
tak wulkej Szrodu ma to je, kotřiz tehodla tu-
dy su, so šebi s Prjedowanja njeschto nawuk-
nyli bychy.

Wosche teho Šubensstwa, so tajki Rjech
schudžom knamafanju je, je tejj to jena trasch-
na helška a czertowska Wjez, so so won tak,
jako druhe Rjechi, sposnacž neda. Kojzdy
dzerži to sa šnadnu Wjez, dyž jedyn we
Żyrkwi je a na Prjedowanje šwjeru nekedy-
buje. Haj ton najweczi Thel neczini šebi
niczo šteho, a pomysli šebi, so Wino aby
Balenz tedom, dyž so prjeduje, runje tak
derje štodži, jako wdruhym Szasju. Nichto
so wo to nestara. Wele mene czini šebi
njeschto Sswjedomnje šteho, so won to lube
Bože Sstowo tak šaniczuje.

To so we drubich Rfehach jako we Mor-
dowanju, Mandželstwa Samanju a Krane-
nju nestane. Na tešame pschindže, jeli so
niz borsy, da tola wšwosim Szasju to Roš-
faczje, so so ta Wutroba tychšamych stroži,
aby žyła, so bychy so nidy nestal., pschetož
nichts to sa prawe dzeržecž nemože. Alle na

to Sstowo šwjeru neposluhačž haj, je šaz-
picž a pscheszjehačž, teho so nichts nenaštro-
ži. Tehodla je to tajki žadlawy Rjech, ko-
trehož dla naposletku Kraje a Ludžo wutu-
peni byčž dyrbja; pschetož, dokelž won po-
snaty nebudže, da nemože žana Pofuta a
Poljepšchowanje pschindž. Tak je so temu
Mjestu Jerusalemi a schitkim Kralestwam
schlo.

Mjemski Kraj dyrbi hiščeže tejj tehodla
kostany byčž. Pschetož ton Rjech wola štaj-
nje Mebešam, a neda Bohu Mjera, so so
dyrbi tehodla njewacž a prajicž: Ja šym
wam mojeho lubeho Ssyna, moj najweczi
a najlubšchi Schaz schenkował, ja žył rad
šwami ryczecž, waš rošwuczicž a kwjecznemu
Žiwenu pokazowacž; ale ja nikoho nimam,
kotryž dy namne pošluchał. Tehodla dyrbu
ja tu Schtrafu dopuszcžicž. Kajž ton Kneš
pola Jana na 3. St. v. 19. pokaze: To je
ton Sšud, so to Sswjetko do Sswje-
ta pschischlo je, a Ludžo lubowachu
tu Szjemnosž bole, dyžli to Sswje-
tko, pschetož jich Škutki bjechy šte.

Runje jako žył won prajicž: Ja tych dru-
hich Rfehachow schitkich rad nochžył špomnicž;
ale tudy je ton Sšud, kotryž temu Sswjetu
Schiju šlama, so ja moje Sstowo pošlal
šym, a woui tola niczo wo njo nerodža, to
me najbole mersy. Woni su hewak polni
Rfehachow, wot tych žył ja jim rad pomhačž,
psches moje Sstowo; ale woui jo mjecž noch-
zedža. Dyž da woui moje Sstowo štyšhecž
nochzedža, da nech teho Szerta Sstowo po-
šluchaju; to dyrbu ja šebi lubicž dacž, ale
nech woui ladaju, kak so jim pschi tym
pojndže.

Tak je so tym Rfeschizjanam kRanju tejj
schlo we tych rjanych a wulkih Krajach, ko-
trež njett Turka pod so pschinešł je. Šhun-
gerskej je so tejj skoro štaio. My we njem-
skim Kraju, jako tejj druhe Ludy, to Švan-